

Om en landinspektørs utilstrækkelige undersøgelser forud for afgivelse af erklæring om berigtigelse af gadejord

I matrikulær sag om ejendomsberigtigelse af et gadejordsareal havde landinspektør L afgivet erklæring om, at hun ikke fandt grund til at betvivle, at der var tale om hævdserhvervelse. Nogle beboere i området klagede herefter til Landinspektørnævnet over landinspektørens håndtering af sagen.

Landinspektørnævnet konstaterede indledningsvis bl.a., at klagerne under sagens behandling havde forklaret og sandsynliggjort, at de i et vist omfang, men ikke i hævdstid, havde anvendt det omhandlede areal, og at deres brug i form af etablering af bålpladser og stier til ejendommene matr.nr. 18a og 3h var synlig på stedet forud for ejendomsberigtigelsen. Klagernes oplysninger var i vidt omfang ikke bestridt af landinspektør L.

Nævnet fandt herefter og på baggrund af oplysningerne i sagen i øvrigt, at landinspektør L ikke i tilstrækkeligt omfang havde undersøgt forholdene på stedet forud for afgivelse af erklæringen, som efter sit formål forudsætter, at landinspektøren har undersøgt grundlaget for hævd i en sådan grad, at der ikke er tvivl herom.

Landinspektørnævnet fandt, at landinspektør L's utilstrækkelige undersøgelser af de forhold, hun afgav erklæring om, indebar en væsentlig tilsidesættelse af pligterne efter landinspektørlovens § 7.

Under hensyn til forholdets grovhed tildeltes landinspektøren en bøde på 10.000 kr.

I Landinspektørnævnets sag nr. 311-00051/2014: A, ..., klager over landinspektør L, ...,

Landinspektørnævnets sag nr. 311-00052/2014: B, ..., klager over landinspektør L, ..., og

Landinspektørnævnets sag nr. 311-00056/2014: C, ..., klager over landinspektør L, ..., afsagde Landinspektørnævnet den 10. oktober 2014 følgende

KENDELSE:

A, der er ejer af ejendommen matr.nr. 18a ..., ..., har i en e-mail af 30. marts 2014 klaget til Landinspektørnævnet over landinspektør L.

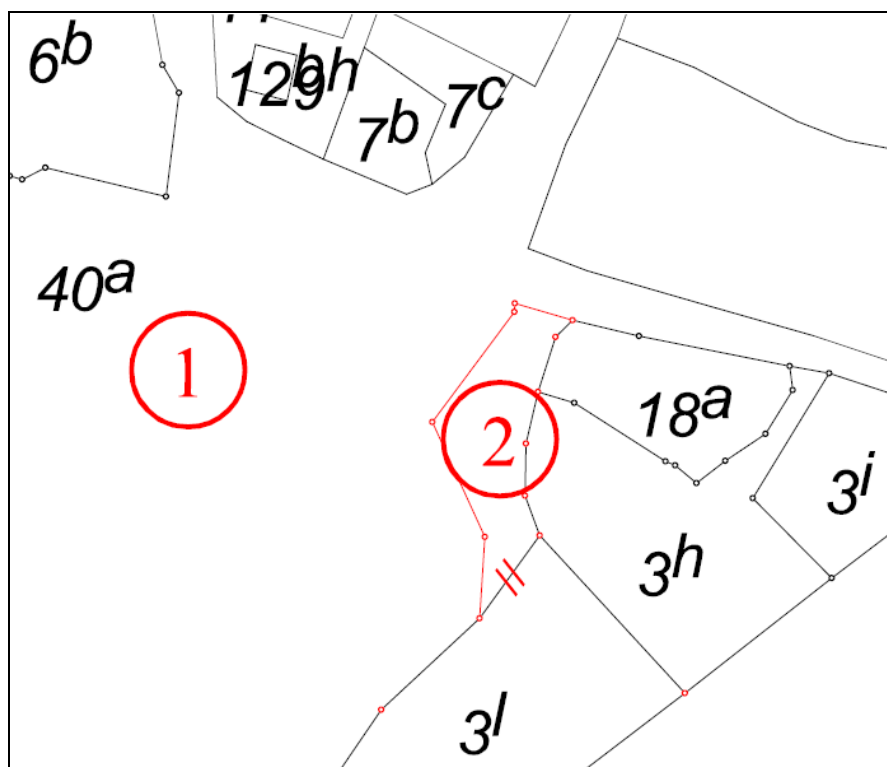
B, der er ejer af ejendommen matr.nr. 3h, ..., ..., har i en e-mail af 31. marts 2014 klaget til Landinspektørnævnet over landinspektør L.

C, der er ejer af ejendommen matr.nr. 10g ..., ..., har i en e-mail af 11. maj 2014 klaget til Landinspektørnævnet over landinspektør L.

Klagerne omhandler alle landinspektør L's handlemåde i forbindelse med en ejendomsberigtigelse mod gadejord i landsbyen ..., hvorved en del af gadejordsarealet blev lagt ind under ejendommen matr.nr. 3l ..., ..., tilhørende D og E.

Det er i hovedtræk klagernes opfattelse, at landinspektør L ikke burde have foretaget ejendomsberigtigelsen, idet der ikke var grundlag for at lægge areal til ejendommen matr.nr. 3l som følge af hævd. Klagerne anfører herved, at forholdene i marken viste, at der ikke kunne være vundet hævd til fordel for matr.nr. 3l.

Nævnet har i forbindelse med klagernes modtagelse indhentet relevante dokumenter fra registreringen af ejendomsberigtigelsen i Geodatastyrelsen (tidligere Kort- og Matrikelstyrelsen), der registrerede ejendomsberigtigelsen i matriklen den 17. april 2012.

Figur: Udsnit af landinspektørens ændringskort fra Kort- og Matrikelstyrelsens matrikulære sag, hvor en del af gadejorden, matr.nr. 40a, blev lagt ind under ejendommen matr.nr. 3l.

Ved ejendomsberigtigelsen er delareal 2 af matr.nr. 40a (byens gade) på 592 m² overført til matr.nr. 31.

Ejendomsberigtigelsen er gennemført på grundlag af bl.a. en erklæring af 25. maj 2011 fra ejerne af matr.nr. 31 om, at de har påvist landinspektør L det skel mellem deres ejendom og gadejorden, som de anser for det rette og gældende, og at ændringerne skyldes hævd. Endvidere har de erklæret, at skellet fremtræder i marken som brugsgrænsen, og at det har bestået uforandret i mindst 20 år. Landinspektør L har den 29. februar 2012 erklæret, at der ikke er grund til at betvivle, at der er tale om hævdserhvervelse.

I klagen fra C anføres det bl.a., at gadejordsarealet tilhører ham og de andre grundejere i byen i fællesskab, og han forstår derfor ikke, hvordan landinspektør L kan gennemføre en ejendomsberigtigelse uden inddragelse af ham og byens borgere. Det er C's opfattelse, at det påhviler en landinspektør at udvise "skærpet agtpågivenhed" ved sager om fællesskabsjord, og at landinspektør L ikke har undersøgt sagen tilstrækkeligt forud for den matrikulære registrering. Han anfører herved om landinspektør L's håndtering af sagen, at hun:

"... a) helt har overset dels lågen i min datters have [matr.nr. 18 a tilhørende A], dels stien herfra og ned til søen med de to bålpladser, dels [B's bålplads] ved søen samt stien hertil fra hans have, dels min og [B's] færden i området i de sidste ca. 22 år for mit vedkommende – lidt mindre for [B's] vedkommende.

...

c) Ikke har spurgt ind til hvor tit ejerne af matrikel 31 har været i vildnisområdet, for jeg har igennem alle årene ikke set ejerne af matrikel 31 i vildnisområdet overhovedet bortset fra færden på vejen ned til deres hus.

d) Ikke har spurgt ind til om der var andre, der brugte området, for det var og er der masser af tegn på, hvilket ejerne af matrikel 31 udmærket godt ved, og landinspektøren ikke kan have overset – da hun selv bor få meter derfra ved søen og selv ihærdigt slår et stykke græs i det fredede fællesområde. Kommunen har i øvrigt ifølge fredningen accepteret at passe fællesområdet.

..."

Om sagens faktiske omstændigheder oplyser C i sin klage bl.a., at der på arealet er vildnisagtig vegetation. Han har aldrig set ejerne af matr.nr. 31 bruge det ejendomsberigtigede areal, og efter hans opfattelse var der ikke en særlig brugsgrænse før ejendomsberigtigelsen. Han har sammen med sin datter, A, anlagt to bålpladser ved søen og slået græs på stien mellem bålpladserne og huset/havelågen på matr.nr. 18a.

B anfører i sin klage bl.a.:

"Da jeg var blevet opmærksom på berigtigelsen kontaktede jeg selv landinspektør [M] i [...] og bad om hans professionelle mening. Han kom på besøg og bekræftede overfor mig at alle tegn i landskabet tydede på, at det er mig og min familie der har brugt stedet, og at jeg ifølge god landmålerskik som det mindste burde være kontaktet på et tidligt tidspunkt i processen. Han står iøvrigt til rådighed for spørgsmål hvis det kommer på tale.

...

Efter min bedste overbevisning kan [D] og [E] ikke dokumentere nogen form for hævde. Min primære interesse er bålpladsen, men jeg og flere naboer er også temmelig fortørnet over at endnu et stykke gadejord er blevet frataget byens beboere og lagt på private hænder, til stor skade for vore færdselsmuligheder. ...

[L] har kontaktet Geodatastyrelsen og forhørt sig om jeg skulle kontaktes under henvisning til en paragraf om særligt brug. Hun fik det svar at det var ikke nødvendigt. I sit spørgsmål bruger hun [D] og [E] vendinger: "--at naboen er begyndt at bruge-----", og så er det svar hun har fået forventeligt. Havde hun i stedet brugt de tydelige tegn i terrænet i sit spørgsmål: "---der går en tydelig sti fra bålpladsen til et hul i hegnet der fører ind til mat. 3 h som bærer præg af årelangt brug---", og tilføjet at hun har set os bruge bålpladsen ([L] bor ved søen overfor os, og har i vores samtale indrømmet at hun har set os om vinteren ved bålpladsen når vinklen har tilladt at man kan se hvem der er på stedet.) At der hænger en gyngestol på stedet, og hun ved at vi har små børn og at [D] og [E] ingen har; så tror jeg svaret fra Geodatastyrelsen havde været: ja, spørg naboen.

Jeg spurgte hende om hvorfor hun ikke kontaktede mig, idet at hendes kontakt med Geodatastyrelsen jo viser at hun har været i tvivl om hvem der egentlig har brugt pladsen.

Jeg fik det svar at den slags sager kan trækkes for meget i langdrag.

Jeg synes at sagen bærer meget præg af at [L] har haft mere travlt med at få dokumenterne skrevet under end at komme til bunds i sagen..."

A's klage er vedlagt en kopi af en fredningskendelse og en række billeder af arealet fra 2012-2014 med beskrivelser af området. Om hendes kendskab og relation til området fremgår det af klagen bl.a.:

"Jeg har boet i [landsbyen] siden 1992 og vi (min bror og jeg mv.) har som børn leget i vildniset omkring søen og ved det store piletræ. Om vinteren, når man kunne stå på skøjter, kom også børnene fra nabobyerne, som i den forbindelse også benyttede området.

...

Jeg har opholdt mig i huset og på grunden ned til søen ud for matrikel 18A, hvor jeg for de tidligere ejere bl.a. har passet sønnen i huset og vi har også leget på det nu matrikulerede område. Området har været et vildnis bortset fra bålpladserne og det har primært været brugt af tidligere og nuværende beboere i matrikel 18a samt børn og andre i byen. Den mulighed er nu ikke længere til stede at jeg kan færdes frit og direkte ned til søen og lege med min egen søn på området. Jeg har aldrig i de år jeg har boet i [...] været vidne til at beboerne på matrikel 31 har passet eller opholdt sig i området på andet end den offentlige grusvej, der fører ned til deres grund. Yderligere har jeg ligesom også de tidligere ejere af matrikel 18a benyttet den offentlige grusvej ned mod matrikel 31 (i forbindelse med til og fra frakørselsaktiviteter på mingrund - f.eks. fjernelse af grene), der nu er blevet privat, og der har endvidere tidligere været parkering fra grusvejen og ind på hjørnet af matrikel 18a hvor der nu er opsat hegn og lavet have, men jeg har overvejet igen at lave indkørsel der. Den mulighed er nu ikke længere til stede efter matrikuleringen af den offentlige jord og vej.

På området ud for matrikel 3h som også er involveret i den ny matrikulering er det beboerne i matrikel 3h, der har passet og benyttet området, slået græs og oprettet en bålplads samt lavet en gyngestol. Jeg har aldrig været vidne til at beboerne i matrikel 31 har passet eller opholdt sig på det område eller ved den bålplads.

...

Der har aldrig før i 2013 eksisteret et synligt skel, som der nu er oprettet ved fældning efter matrikuleringen. Så ud fra brugen af området, matrikelkortene og den måde den nu matrikulerede jord tidligere har henligget, er det mig helt uforståeligt at en sådan matrikulering er fundet sted. Yderligere føler jeg min retssikkerhed krænkede da jorden er offentlig fredet byjord samt at jeg såvel som byens andre beboere - jeg endda som nabo til området - ikke er blevet informeret og hørt i sagen rettidigt."

På grundlag af klagerne har landinspektør L over for Landinspektørnævnet skriftligt redegjort for sin opfattelse af sagen og beskrevet sagsforløbet. Hun oplyser bl.a., at hun blev rekvireret den 14. marts 2011 af den ene ejer af matr.nr. 3l, D, der ønskede at få skellene omkring ejendommen markeret.

Uddrag af landinspektørens redegørelse og bemærkninger til klagen fra B:

”Ultimo marts eller primo april 2011 (...):[D] og [E] mener, at de har hævdt til et areal på og omkring deres indkørsel, som har været en privat fællesvej på gadejord. Naboen, B har haft lov (efter aftale med [D] og [E]) til at krydse [D] og [E]’s indkørsel og gå ned til søen. (...)

[D] og [E] siger på mødet, at de først var blevet opmærksomme på de ikkeopdaterede registreringer i matriklen, da B kort tid forinden havde spurgt dem, om de ville lave en handel med ham. B havde talt med en privat ven og landinspektør (dengang/eller umiddelbart inden ansat hos landinspektør [M] og bosiddende i [...]) og sammen med hende drøftet, hvorledes han kunne få matrikulær adgang til søen. Landinspektøren havde besigtiget stedet og havde fortalt B, at arealet, pga. forholdene, alene kunne berigtiges til [D] og [E] og derpå sælges til B. (...) [D] og [E] ønskede at forsvare deres hævdt og de bad mig måle op og sende sagen til kommunen.

26.04.2011: Opmåling (Min opmålingsfil er dateret 26.04.2014). Skelpælene (med undtagelse af nr. 4 på målebladet) blev sat og markeret med rødtoppedede træpæle.

Det nye skel fulgte en linje, hvortil der enten var slået græs, plantet blomster og/eller ryddet og klippet og beskåret. Skellet fulgte den linje, hvortil [D] og [E] mente, at deres ejendom gik og hvortil, der var tydelig brug.

10.05.2011: Sidste skelpæl (nr. 4) markeres efter konstruktion og indlægning af [landinspektør N’s] gl. måleblad.

18.05.2011: Sagen fremsendes til kommunen med henvisning til BMA §8, stk. 2 (...)

18.08.2011: Kommunen svarer (mail): *”Overdragelse af [...] Kommunes ejendom (/fællesjord) skal godkendes af kommunens økonomiudvalg. Hvis den pågældende grundejer mener at have vundet hævdt på et areal, beder [...] Kommune venligst om dokumentation for dette, så udvalget kan tage stilling til dette. I den forbindelse bedes det dokumenteret, hvorfor grundejeren mener at have vundet grænsehævdt og ikke blot servituthævdt på færdsel på vejen.”(...)*

03.10.2011: Kommunens jurist besigtiger forholdene i [...].

Kommunen korresponderer i den efterfølgende periode med [...] og [...] og troede jeg - også B. Det ved jeg så nu, at de aldrig gjorde.

31.01.2012: Jeg rykker igen kommunen (mail): *”Jeg har forsøgt at ringe, men uden held. Tiden går og jeg har som landinspektør et ansvar for at agere korrekt og ikke medvirke til unødigt syltning af sager. Jeg har derfor drøftet emnet med Kort- og Matrikelstyrelsen, der henviser mig til evt. at bruge Bkg. om Matrikulære Arbejder §18, stk 2, nr. 2 af hensyn til kunden. Da jeg har modtaget en kvitteringsskrivelse d. 18.05.2011 (vedhæftet) er der så rigeligt gået 4 måneder og jeg vil derfor nu kunne bede tinglysningsdommeren om svar på, om kommunen har begæret adkomst til arealet indenfor 4 måneders fristen og derpå sende sagen til KMS til godkendelse. Jeg bliver derfor nødt til at bede kommunen*

om straks (i denne uge) at kontakte mig mhp. at lave en aftale for det videre forløb. Håber på Jeres forståelse herfor.” (...)

27.02.2012: Jeg skriver igen til kommunen (mail): *”Jeg har nu modtaget dommerattest på, at der ikke er søgt ejendomsdom på matr. nr. 40a [...],[...] i perioden fra 18.05.2011 til nu. Har I besluttet noget ?”*

28.02.2012: Jeg får ingen svar fra kommunen på nogen af ovenstående rykkere med advarsler. Jeg har aldrig tidligere sendt en sag til Geodatastyrelsen uden kommunens underskrift og jeg ved, at det vil give støj, at B ikke er blevet hørt. Jeg er dog sikker på, at B ikke har hævd til arealet, hvorfor jeg grundlæggende mener, at det må være en sag mellem kommunen, som indirekte adkomsthaver/administrator af gadejorden og [E] og [D].

Jeg er i tvivl om, hvor jeg ellers skal sætte grænsen for, hvem jeg skal høre. Jeg havde regnet med, at kommunen i det mindste ville afvise at behandle sagen, hvis de var imod. Min situation er imidlertid, at jeg slet ingen svar får fra kommunen.

20.02.2014 [formentlig 2012]: Jeg beslutter mig for at tjekke med Geodatastyrelsen om B skal godkende berigtigelsen og spørger pr. mail:

”Hermed som aftalt i telefonen. Sagen er den, at ejeren af 3l[...], [...] har hævd på arealet markeret med rødt herunder. Skellet mod 3h og 18a er markeret og registreret i KMS i 2006 [...] i forbindelse med at der kom nye ejere af 3h. De nye ejere er begyndt at gå gennem hækken, over vejen og ned til søen (se blå linie). Det synes ejeren af 3l er ok, men er bange for hvad det måske kan udvikle sig til på sigt. Ejeren af 3l og 3h er ikke på talefod af helt andre årsager end skellet. Jeg har umiddelbart alle de underskrifter jeg skal bruge og har ikke selv noget problem med at skrive under på at 3l har hævd til arealet. Jeg er bare nødt til at agere korrekt i forhold til ejeren af 3h og er lidt i tvivl om, hvordan bekendtgørelsen §6 skal forstås når skellet er markeret for 5 år siden.”

29.02.2012: Geodatastyrelsen svarer tilbage: *”Der er ikke tale om at tilgrænsende fællesjord er i særskilt brug. Der skal derfor ikke foreligge erklæring fra ejeren af 3h.” (...)*

Jeg har tjekket gamle luftfotos, spurgt ind til brugen på stedet og har på afstand set, hvad der er foregået de seneste 12 år. Det er 3 år siden jeg gennemførte sagen og jeg husker ikke detaljerne, men et af elementer i min egen vurdering var bl.a., at jeg selv havde undret mig over, at naboen (B + familie) på et tidspunkt begyndte at sidde ved søen. Dengang uden at jeg kendte nogen af dem. (...)

B kan ikke have vundet hævd på adgangen til søen. Min vurdering var derfor, at han ikke skulle spørges om accept og at alene kommunen skulle agere som part i sagen. (...)

B's ejendom, [...] har aldrig haft indkørsel via den private fællesvej til [D] og [E's] ejendom, [...]. Den hæk, der i 2005 var baggrunden for landinspektør [N] placering af skellet har formentlig eksisteret siden 1965 med den nuværende placering, idet den ses på luftfotoet herover. Allerede i 1960 gav adgangen til søen anledning til ballade fordi flere af arealerne var i privat brug og almenhedens adgang måtte allerede dengang opgives på dele af gadejorden, herunder bl.a. stykket fra kommunevejen via den private fællesvej øst om søen ([D] og [E's] indkørsel).

Jeg finder intet i fredningen, der hindrer berigtigelse af gadejord. (...)

B har supplerende sendt bemærkninger, underskrifter, notater og e-mails fra ... Kommune og billeder. Af bemærkningerne fremgår bl.a.:

”... Den synlige grænse som [L] omtaler er først synlig nu ,hvor [E] og [O] er begyndt at pleje området. Som kommentar til nabovens påstand om hævd må jeg også sige at det ik-

ke passer. Det stykke jeg har etableret bålplads på har aldrig været brugt i nyere tid andet end til leg for byens børn, indtil jeg begyndte at tage det i brug. Jeg måtte rydde krat og træer, fjerne murbrokker, køre jord på før jeg kunne så græs og grave bænke ned og lægge sten til bålpladsen. Der er heller ikke tale om at jeg skulle have " fået lov " til at bruge stedet. Jeg har inden jeg gik igang orienteret mine naboer om mine planer, og har dengang fået til svar at det var da ok for det var jo gadejord."

Af en e-mail af 1. februar 2012 fra juridisk konsulent F, ... Kommune, fremgår det, at han deltog i en besigtigelse af området den 3. oktober 2011. Han anfører i e-mailen, at ejeren af matr.nr. 3l har anlagt en bålplads nord for sin ejendom – ud mod søen – og mener at have vundet hævrd på dette. I e-mailen anføres det videre: "Men det ser forholdsvis nyetableret ud, og ejeren af matr.nr. 3h ser også ud til at bruge arealet."

C har supplerende sendt bemærkninger mv. og bl.a. gengivet et referat fra et møde mellem ejerne af matr.nr. 3l, 3h og 18a ... By, ... og ... Kommune den 5. september 2014 med det formål at opnå enighed om en ny skelgrænse for matr.nr. 3l mod den fælles gadejord ved søen.

Landinspektør L har supplerende bl.a. sendt uddrag af lovforarbejder og en artikel.

Den 25. september 2014 afholdtes møde i nævnet. Landinspektør L og klagerne A, B og C mødte alle. Med udgangspunkt i de skriftlige bemærkninger afgav parterne mundtlige bemærkninger til sagen.

Landinspektør L forklarede indledningsvis, at hun kender området godt, idet hun er opvokset i nærheden og bor i byen. Om grundlaget for ejendomsberigtigelsen i 2012 og hendes erklæring herom forklarede hun, at hun havde brugt sit kendskab til ejendommen og oplysningerne fra ejerne af matr.nr. 3l, D og E. De havde fortalt, at de altid havde brugt arealet og ikke tænkt på arealet som værende andet end deres, før B havde spurgt, om han kunne købe det. Om grundlaget for den nærmere fastlæggelse af skellets beliggenhed, forklarede L, at hun havde taget udgangspunkt i dels brugsgrænsen på stedet, som fremtrådte i form af klippede træer, fjernede buske og slået græs, dels D og E's oplysninger om, hvor de mente, deres ejendom gik til. Der var ikke noget hegn eller anden præcis afgrænsning af brugsforholdene, og grænsen var lidt flydende, men der var tale om synlig brug, og D og E's forklaringer om ejendomsgrænsen svarede til brugen. Det fastlagte skel passede desuden med et piletræ og en postkasse.

B forklarede, at han fra 1995 boede på ejendommen matr.nr. 18a, som nu ejes af A. Han købte sin nuværende ejendom, matr.nr. 3h, i 2002 og flyttede ind et stykke tid efter. Han har planeret jorden og slået græs på bl.a. det berigtigede areal. I 2006 etablerede han en bålplads og bænke. Dengang var arealet et vildnis. Hans børn, der er født i 1987, 1993, 2006 og 2008, har benyttet arealet konstant og jævnlige; flere gange om ugen om sommeren, af og til om vinteren. De ældste har leget på arealet siden

1995, og der er tydelig sti fra arealet og op til hans hus. D og E har alene slået græskanten langs grusvejen.

A forklarede, at hun er født i 1981 og har boet i området siden 1992. Hun har som barn og ung benyttet arealet til leg og fester mv. Bl.a. var der en gynges, som B havde hængt op, og som alle byens børn kunne bruge. Hun købte sin nuværende ejendom, matr.nr. 18a, i 2005 og lejede den ud i perioden 2005-2008. Den er også pt. udlejet. Hun er uforstående over for den brugsgrænse, som landinspektør L oplyser at have fastlagt skellet i overensstemmelse med, idet skellet bl.a. går tværs igennem den ene af de to bålpladser på stedet - den store -, som hun har etableret sammen med sin far, C. Der er adgang til arealet fra hendes ejendom via en havelåge, som der går en synlig trampesti op til. Der har været flere møder med ... Kommunes jurist F om sagen, og han har besøgt området i 2011 og 2014. Han har på hendes anmodning pr. e-mail bl.a. bekræftet, at trampestien starter ved havelågen, men at han først blev opmærksom herpå ved besøget i 2014 og ikke i 2011, hvor området generelt var tilvokset.

C forklarede bl.a., at arealet i 2006 var et vildnis. Han og A har etableret to bålpladser på arealet. En stor og en lille. Den lille bålplads ligger ved vandet og uden for det berigtigede areal, mens den store delvist ligger på det berigtigede areal. Han har aldrig set, at D og E har benyttet arealet udover selve vejen og en rabat langs med vejen. Postkassen, som passer med det af L fastlagte skel, er relativt nyopsat. Kommunen besøgte arealet i 2011, og der blev taget et billede af arealet fra den midterste del af vejen i retning mod søen. Han forklarede om billedet, at det ses, at græsset i rabatten var slået, men at der ikke i øvrigt var en synlig brugsgrænse. Arealet er blevet brugt af turister og byens borgere m.fl. Han vil tro, at D og E's postkasse er blevet sat op ved [vejen] omkring 2008. Det er kommunen, der har slået græsset langs [vejen] og sivene langs søbredden.

Landinspektør L oplyste hertil, at hun var med kommunen på besigtigelse den pågældende dag i oktober 2011, men at hun alene deltog i relation til en anden ejendom i byen. Hun var ikke til stede, da det fremlagte billede blev taget. Ved besøget med kommunen i maj 2011 så hun den ene bålplads. De andre bålpladser lagde hun ikke mærke til. D og E havde oplyst, at de havde givet B lov til at benytte den ene bålplads. Hun har ikke selv set D og E benytte arealet. Hun oplyste, at det formentlig er rigtigt, at postkassen, som hun anså for at passe med brugsgrænsen på stedet, på et tidspunkt er flyttet - muligvis i forbindelse med de ændrede regler for placering af postkasser.

B fremhævede supplerende, at han har forestået en underskriftsindsamling i byen, og at mange har skrevet under på, at det efter deres opfattelse er ham, der har etableret den ene bålplads, og at de har betragtet arealet som fælles for byens borgere. Der er efter hans opfattelse ingen indikationer på

hævd. Derimod har landinspektør O fra..., som samarbejder med ... Kommune, udtalt, at en berigtigelse som den foretagne, burde have indebåret undersøgelser og inddragelse af byens borgere. Der er stier i området, der viser en anden brug, end den af L forudsatte, og det fremgår af billedet fra kommunens besigtigelse i oktober 2011, at der ikke var nogen brugsgrænse på stedet.

Landinspektørnævnet udtaler:

Landinspektørnævnet er et disciplinærnævn, som efter reglerne i § 10 i landinspektørloven¹ alene kan påtale tilsidesættelser af pligterne som beskikket landinspektør og i forbindelse hermed tildele landinspektøren en sanktion i form af en irettesættelse eller bøde, samt når særlige omstændigheder foreligger, fratagende den pågældende beskikkelsen.

Det følger af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse om Landinspektørnævnet², at Landinspektørnævnet behandler klager over, at en praktiserende landinspektør ved udøvelsen af sin virksomhed har tilsidesat de pligter, som stillingen medfører, jf. landinspektørlovens § 9a, stk. 1.

Det, nævnet skal tage stilling til i denne sag, er, om landinspektør L ved sin handlemåde i forbindelse med erklæringen om, at hun ikke fandt grund til at tvivle på, at der var tale om hævdserhvervelse, har handlet i strid med god landinspektørskik.

Nævnet kan derimod ikke tage stilling til indholdet af ejendomsberigtigelsen, dvs. nævnet kan hverken afgøre, om der er vundet hævd til arealet, som er tillagt matr.nr. 31, eller i øvrigt tage stilling til skellets beliggenhed.

Efter bekendtgørelse om matrikulære arbejder³ § 18, jf. § 17, stk. 1, kan ejendomsberigtigelse som følge af hævdserhvervelse over et tilgrænsende gadejordsareal registreres i matriklen på grundlag af en erklæring om skellets placering som følge af hævd fra ejeren af den anden berørte ejendom, en erklæring fra landinspektøren om, at han ikke finder grund til at tvivle på, at der er tale om hævdserhvervelse og dokumentation for, at kommunalbestyrelsen ikke har begæret sin adkomst tinglyst efter reglerne i tinglysningslovens⁴ § 52a, jf. udstykningslovens⁵ § 46, stk. 2.

Klagerne har under sagens behandling forklaret og sandsynliggjort, at de i et vist omfang, men ikke i hævdstid, har anvendt det omhandlede areal, og at deres brug i form af etablering af bålpladser og stier til

¹ Jf. lovbekendtgørelse nr. 680 af 17. juni 2013 om landinspektørvirksomhed

² Jf. bekendtgørelse nr. 704 af 17. juni 2013 om Landinspektørnævnet

³ Jf. bekendtgørelse nr. 1676 af 20. december 2013 om matrikulære arbejder

⁴ Jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014 om tinglysning

⁵ Jf. lovbekendtgørelse nr. 1213 af 7. oktober 2013 om udstykning og anden registrering i matriklen

ejendommene matr.nr. 18a og 3h var synlig på stedet forud for ejendomsberigtigelsen. Klagerne har endvidere forklaret, at det ved ejendomsberigtigelsen fastlagte skel ikke svarer til brugsgrænserne på stedet og herved bl.a. fremlagt kopi af et billede taget af en medarbejder fra ... Kommune i oktober 2011. Ifølge klagerne gennemskærer det fastlagte skel den ene af tre bålpladser etableret af klagerne.

Klagernes oplysninger er i vidt omfang ikke bestridt af landinspektør L, som over for nævnet bl.a. har forklaret, at brugsgrænsen på stedet var lidt flydende, og at hun alene var opmærksom på den ene af bålpladserne i forbindelse med en besigtigelse af området.

På denne baggrund sammenholdt oplysningerne i sagen i øvrigt finder nævnet, at landinspektør L ikke i tilstrækkeligt omfang har undersøgt forholdene på stedet forud for afgivelse af erklæringen, som efter sit formål netop forudsætter, at landinspektøren har undersøgt grundlaget for hævde i en sådan grad, at der ikke er tvivl.

Landinspektørnævnet finder, at landinspektør L's utilstrækkelige undersøgelser af de forhold, hun afgav erklæring om, indebærer en væsentlig tilsidesættelse af pligterne efter landinspektørlovens § 7.

Under hensyn til forholdets grovhed fastsættes sanktionen i medfør af landinspektørlovens § 10 til en bøde på 10.000 kr.

Thi bestemmes:

Landinspektør L pålægges en bøde på 10.000 kr.

Lars Buhl

Hanne Kildal

Lars Bakholm Pedersen